
ROZGŁOBIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl fut rozgłobią się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Rozluźnić się, rozstroić się (o instrumencie muzycznym)[z czego]:

*Szereg: »roztrząść się a rozgłobić«: Y orgányć [...] nadobnie piźczą kiedy ie dobrze vmiarkuią/ ále iáko fie thez rostrzęlą á rozgłobią z onego porządku íwego/ to też iuż będzie więcej sápu á kołátu niżli cudnego piškánia. *RejZwierc* 71.*

Formacje współrdzenne cf GŁOBIĆ SIĘ.

MC